

HRVATSKI SABOR

1455

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o radu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. lipnja 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/134

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 17. lipnja 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Članak 1.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su usklađene s aktima Europske unije, odnosno sa:

- Direktivom 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim aspektima organizacije radnog vremena (SL. L. 299, 18. 11. 2003., str. 9-19),
- Direktivom 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu putem agencija za privremeno zapošljavanje (SL. L. 327, 5. 12. 2008., str. 9-14),
- Direktivom Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme zaključenog od strane ETUC-a, UNICEA-e i CEEP-a (SL. L. 175, 10. 7. 1999., str. 43-48),
- Direktivom Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na kolektivni višak zaposlenika (SL. L. 225, 12. 8. 1998., str. 16-21),
- Direktivom 2009/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju europskog radničkog vijeća ili postupaka u poduzećima koja posluju na razini Zajednice i grupacijama poduzeća koje posluju na razini Zajednice u svrhu obavješćivanja i savjetovanja s radnicima (SL. L. 122, 16. 5. 2009., str. 28-44).

Članak 2.

U Zakonu o radu («Narodne novine«, br. 149/09., 61/11. i 82/12.) u članku 3. stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Kolektivnim ugovorom iz stavka 4. ovoga članka kojim se osigurava odgovarajući zamjenski odmor u trajanju jednakom propuštenim satima odmora radniku se ne može odrediti dnevni odmor u neprekidnom trajanju kraćem od osam sati dnevno niti tjedni odmor u neprekidnom trajanju kraćem od dvadeset sati.«.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) Radniku se mora omogućiti korištenje zamjenskog dnevnog ili tjednog odmora odmah po okončanju razdoblja koje je proveo na radu zbog kojeg je koristio kraći dnevni, odnosno tjedni odmor.«.

Članak 3.

Članak 10. mijenja se i glasi:

»(1) Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme koje je određeno rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja.

(2) Ako je ugovor o radu iz stavka 1. ovoga članka sklopljen u trajanju dužem od tri godine, poslodavac s istim radnikom ne može sklopiti sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme.

(3) Ako je ugovor o radu iz stavka 1. ovoga članka sklopljen u trajanju kraćem od tri godine, ukupno trajanje sklopljenih ugovora o radu iz stavaka 1. i 4. ovoga članka ne može biti neprekinuto duže od tri godine, osim ako je to potrebno zbog zamjene privremeno nenazočnog radnika ili je zbog nekih drugih objektivnih razloga dopušteno zakonom ili kolektivnim ugovorom.

(4) Poslodavac s istim radnikom smije sklopiti svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivni razlog koji u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona mora biti naveden.

(5) Svaka izmjena, odnosno dopuna ugovora o radu iz stavka 1. ovoga članka koja bi utjecala na produljenje ugovorenog trajanja toga ugovora smatra se svakim sljedećim uzastopnim ugovorom o radu na određeno vrijeme.

(6) Prekid kraći od dva mjeseca ne smatra se prekidom razdoblja od tri godine iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Ako je ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen protivno odredbama ovoga Zakona ili ako radnik nastavi raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena za koje je ugovor sklopljen, smatra se da je sklopljen na neodređeno vrijeme.«.

Članak 4.

Članak 24. mijenja se i glasi:

»(1) Agencija za privremeno zapošljavanje (u daljnjem tekstu: agencija) je poslodavac koji na temelju sporazuma o ustupanju radnika ustupa radnika (u daljnjem tekstu: ustupljeni radnik) drugom poslodavcu (u daljnjem tekstu: korisnik) za privremeno obavljanje poslova.

(2) Agencija može obavljati poslove ustupanja radnika korisnicima pod uvjetom da je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za poslove rada (u daljnjem tekstu: ministarstvo).

(3) Uz poslove iz stavka 1. ovoga članka, agencija može obavljati i djelatnosti u vezi sa zapošljavanjem, pod uvjetom da za to posjeduje odgovarajuću dozvolu prema posebnom propisu.

(4) Poslove iz stavka 1. ovoga članka agencija ne može obavljati prije upisa u odgovarajuću evidenciju ministarstva.

(5) Agenciji koja nije upisana u evidenciju ministarstva inspektor rada će zabraniti obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Pri obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka agencija radniku ne smije naplatiti naknadu za njegovo ustupanje korisniku odnosno naknadu u slučaju sklapanja ugovora o radu između ustupljenog radnika i korisnika.

(7) Agencija je dužna ministarstvu dostavljati statističke podatke o obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj, način i rok dostave podataka iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Agenciji koja ne dostavi podatke u sadržaju, načinu i rokovima propisanim pravilnikom iz stavka 8. ovoga članka, inspektor rada će naložiti dostavu tih podataka i odrediti rok koji ne može biti duži od osam dana.«

Članak 5.

Naslov iznad članka 27. mijenja se i glasi: »Otkaz ugovora o radu za privremeno obavljanje poslova«.

U članku 27. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Na otkazivanje ugovora o radu za privremeno obavljanje poslova ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o zbrinjavanju viška radnika.«

Članak 6.

U članku 35. iza stavka 2. dodaju se novi stavak 3. i stavak 4. koji glase:

»(3) Nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog za otkaz ugovora o radu.

(4) Na otkaz iz stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o otkazu ugovora o radu, osim članka 109., 112. i 116. ovoga Zakona.«.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Otkazni rok kod ugovorenog probnog rada je najmanje sedam dana.«.

Članak 7.

U članku 45. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Prekovremeni rad pojedinog radnika ne smije trajati duže od sto osamdeset sati godišnje.«.

Članak 8.

U članku 51. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj, način i rokove zdravstvenih pregleda iz stavka 3. ovoga članka.«.

Članak 9.

Članak 53. mijenja se i glasi:

»(1) Tijekom svakog vremenskog razdoblja od dvadeset četiri sata radnik ima pravo na dnevni odmor od najmanje dvanaest sati neprekidno.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka poslodavac je dužan punoljetnom radniku koji radi na sezonskim poslovima, a koji se obavljaju u dva navrata tijekom radnog dana, osigurati pravo na dnevni odmor u trajanju od najmanje osam sati neprekidno.

(3) Radniku iz stavka 2. ovoga članka mora se omogućiti korištenje zamjenskog dnevnog odmora odmah po okončanju razdoblja koje je proveo na radu zbog kojeg je koristio kraći dnevni odmor.«.

Članak 10.

Naslov iznad članka 120. mijenja se i glasi: »Kolektivni višak radnika«.

Članak 120. mijenja se i glasi:

»(1) Poslodavac koji u razdoblju od devedeset dana namjerava utvrditi prestanak potrebe za radom najmanje dvadeset radnika, od kojih će poslovno uvjetovanim otkazom otkazati ugovore o radu najmanje petorici radnika, dužan je pravodobno i na način propisanim ovim Zakonom savjetovati se s radničkim vijećem radi postizanja sporazuma s ciljem otklanjanja ili smanjenja potrebe za prestankom rada radnika.

(2) U višak radnika iz stavka 1. ovoga članka ubrajaju se radnici kojima će radni odnos prestati poslovno uvjetovanim otkazom ugovora o radu i sporazumom poslodavca i radnika na prijedlog poslodavca.

(3) Poslodavac je dužan, u cilju provođenja obveze savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka, radničkom vijeću u pisanom obliku dostaviti odgovarajuće podatke o razlozima zbog kojih će prestati potreba za radom radnika, broju ukupno zaposlenih radnika, broju, zvanju i radnim mjestima radnika za čijim će radom prestati potreba, kriterijima izbora radnika za čijim radom će prestati potreba, roku u kojem će prestati potreba za radom radnika te iznosu i načinu obračuna otpremnina i drugih davanja radnicima.

(4) O provedenom savjetovanju iz stavka 1. ovoga članka poslodavac je dužan obavijestiti nadležnu javnu službu zapošljavanja i dostaviti joj podatke iz stavka 3. ovoga članka, podatke o trajanju savjetovanja s radničkim vijećem, rezultatima i zaključcima provedenog savjetovanja, te priložiti pisano očitovanje radničkog vijeća, ako mu je isto dostavljeno.

(5) Povezani poslodavac s vladajućim utjecajem ne može donijeti odluku koja će za posljedicu imati utvrđivanje kolektivnog viška radnika, ako povezani poslodavac pod njegovim vladajućim utjecajem o namjeravanoj odluci prethodno ne provede savjetovanje iz stavka 1. ovoga članka.«.

Članak 11.

Članak 121. mijenja se i glasi:

»(1) Poslodavac koji će i nakon provedenog savjetovanja utvrditi višak radnika u smislu odredbe članka 120. stavka 1. ovoga Zakona, dužan je izraditi program zbrinjavanja viška radnika.

(2) Program zbrinjavanja viška radnika, osim podataka iz članka 120. stavka 4. ovoga Zakona, mora sadržavati i:

- 1) mogućnost promjena u tehnologiji i organizaciji rada u cilju zbrinjavanja viška radnika,
- 2) mogućnost zapošljavanja radnika na drugim poslovima,
- 3) mogućnost pronalaženja zaposlenja kod drugog poslodavca,
- 4) mogućnost rada u nepunom radnom vremenu,
- 5) mogućnost prekvalifikacije ili dokvalifikacije radnika.«.

Članak 12.

Članak 122. mijenja se i glasi:

»(1) Program zbrinjavanja viška radnika poslodavac je dužan dostaviti radničkom vijeću i nadležnoj javnoj službi zapošljavanja.

(2) Radničko vijeće može nadležnoj javnoj službi zapošljavanja i poslodavcu uputiti svoje primjedbe i prijedloge o dostavljenom programu zbrinjavanja viška radnika.

(3) Poslodavac ne može provesti otkazivanje radnicima za koje je izrađen program zbrinjavanja viška radnika u roku od trideset dana od dana dostave programa nadležnoj javnoj službi zapošljavanja.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka nadležna javna služba zapošljavanja može naložiti odgodu provođenja otkazivanja svim ili pojedinim radnicima za koje je izrađen program zbrinjavanja viška radnika za najduže trideset dana, ako za to postoje opravdani važni gospodarski ili socijalni razlozi, ili ako će u odgođenom razdoblju na radnika primijeniti mjere aktivne politike zapošljavanja.«.

Članak 13.

U članku 164. stavku 1. iza riječi: »savjetovanja« umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: »o pitanjima koja se odnose na poslovanje poslodavca, odnosno povezanih poslodavaca, a koja bi mogla imati učinak na gospodarska i socijalna prava i interese radnika u najmanje dvije države članice.« brišu se.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Postupci obavješćivanja i savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka o pitanjima koja se odnose na poslovanje poslodavca, odnosno povezanih poslodavaca, ili na najmanje dva poslodavca ili njihove podružnice ili grupe s poslovnim nastanom u dvije države članice, utvrđuju se i provode na način kojim se osigurava učinkovitost obavješćivanja i savjetovanja te donošenja odluka.«.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 14.

Članak 166. mijenja se i glasi:

»(1) Sudjelovanje radnika u odlučivanju u vezi s njihovim gospodarskim i socijalnim pravima i interesima, u smislu odredbi točke 4. ove glave Zakona, obuhvaća obavješćivanje i savjetovanje.

(2) Obavješćivanje iz stavka 1. ovoga članka je obavješćivanje predstavnika radnika od strane središnje uprave ili druge odgovarajuće razine uprave o potrebnim informacijama, u vrijeme, u sadržaju i na način koje omogućuju predstavnicima radnika da izvrše procjenu mogućeg utjecaja te da se pripreme za moguće savjetovanje s upravom poslodavca ili povezanog poslodavca.

(3) Savjetovanje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća razmjenu stajališta i uspostavu dijaloga predstavnika radnika i središnje uprave ili druge odgovarajuće razine uprave, u vremenu, sadržaju i na način koji omogućava predstavnicima radnika da na temelju dobivenih informacija, u razumnom roku, iznesu svoje mišljenje o predmetu o kojem se provodi postupak savjetovanja, koje će se razmotriti od strane poslodavca ili povezanog poslodavca koji djeluju u državama članicama, ne dovodeći pri tome u pitanje ovlasti uprave.

(4) Radnici sudjeluju u odlučivanju putem europskog radničkog vijeća osnovanog sporazumom ili putem jednog ili više postupaka obavješćivanja i savjetovanja uređenog sporazumom, odnosno putem europskog radničkog vijeća osnovanog na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.«.

Članak 15.

Članak 170. mijenja se i glasi:

»(1) Središnja uprava, odnosno uprava svakog od povezanih poslodavaca dužna je pribaviti i dostaviti podatke potrebne za početak pregovora o osnivanju europskog radničkog vijeća ili uspostavi postupaka obavješćivanja i savjetovanja.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka osobito se odnose na podatke o ukupnom broju radnika i broju radnika u pojedinim državama članicama, poslodavcima i njihovim podružnicama te o strukturi poslodavaca iz članka 167. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona.

(3) Broj radnika kod poslodavaca, u smislu odredbi točke 4. ove glave Zakona, utvrđuje se na osnovi prosječnog broja radnika zaposlenih kod tih poslodavaca u prethodne dvije godine.«.

Članak 16.

Članak 173. mijenja se i glasi:

»Pregovarački odbor čine predstavnici radnika iz pojedine države članice, a njegov broj članova razmjeran je broju radnika zaposlenih kod poslodavca ili povezanih poslodavaca u toj državi članici, na način da radnici iz svake države članice imaju pravo na jednog predstavnika na svakih započetih deset posto od ukupnog broja radnika zaposlenih kod poslodavaca iz članka 167. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona u svim državama zajedno.«.

Članak 17.

U članku 175. stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Središnja uprava će podatke iz stavka 3. ovoga članka dostaviti odgovarajućim udrugama poslodavaca i sindikata koji djeluju na razini Europske unije te upravi poslodavca ili podružnice koja je o tome dužna obavijestiti radničko vijeće, odnosno predstavnike sindikata koji kod njega djeluju.«.

Članak 18.

Članak 178. mijenja se i glasi:

»(1) Središnja uprava snosi troškove utemeljenja i rada pregovaračkog odbora.

(2) Središnja uprava je dužna pregovaračkom odboru osigurati potreban prostor, osoblje, sredstva i druge uvjete za rad, uključujući i sredstva za naknadu plaće, troškove puta, smještaja i prijevoza.

(3) Pregovarački odbor ima pravo, prije i nakon sastanka sa središnjom upravom, sastati se bez nazočnosti predstavnika središnje uprave, za što mu je središnja uprava dužna osigurati potrebna sredstva i mogućnost komunikacije.

(4) Pregovarački odbor može o pitanjima iz svog djelokruga zatražiti mišljenje odnosno stručnu pomoć stručnjaka, koji se može imenovati iz reda predstavnika reprezentativnih udruga sindikata koji djeluju na razini Europske unije, a koji mogu, na zahtjev pregovaračkog odbora, prisustvovati sastancima pregovaračkog odbora i središnje uprave kao savjetnici.

(5) Središnja uprava snosi troškove jednog stručnjaka iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Za obveze središnje uprave iz ovoga članka solidarno odgovara i poslodavac iz članka 171. ovoga Zakona.«.

Članak 19.

Članak 180. mijenja se i glasi:

»(1) Središnja uprava i pregovarački odbor utemeljuju europsko radničko vijeće sklapanjem pisanog sporazuma o osnivanju, ovlaštenjima i radu europskog radničkog vijeća.

(2) Kod povezanih poslodavaca iz članka 167. stavka 2. ovoga Zakona, europsko radničko vijeće utemeljuje se na razini svih povezanih poslodavaca, osim ako sporazumom iz stavka 1. ovoga članka, nije drukčije uređeno.

(3) Sporazum o utemeljenju europskog radničkog vijeća mora sadržavati uglavke o:

1) primjeni sporazuma, odnosno o tome na koje se poslodavce, podružnice i povezane poslodavce sporazum primjenjuje te obuhvaća li i poslodavce i podružnice iz članka 176. ovoga Zakona,

2) sastavu i broju članova europskog radničkog vijeća, trajanju njegovog mandata i raspodjeli mjesta kako bi se uvijek kada je to moguće, osigurala ravnomjerna zastupljenost radnika svih organizacijskih jedinica, skupina radnika i spola,

3) ovlaštenjima i dužnostima europskog radničkog vijeća, postupcima obavješćivanja i savjetovanja s europskim radničkim vijećem i predstavnicima radnika na nacionalnoj razini,

4) mjestu održavanja, učestalosti i trajanju sastanaka europskog radničkog vijeća,

5) sastavu, načinu imenovanja, ovlaštenjima i načinu postupanja odbora, ako je osnovan u okviru europskog radničkog vijeća,

6) sredstvima koja je potrebno osigurati za rad europskog radničkog vijeća,

7) datumu stupanja na snagu sporazuma, roku na koji je sporazum sklopljen, postupku izmjena i dopuna ili raskida sporazuma te uvjetima i postupku ponovnog pregovaranja o sporazumu, što uključuje, kada je to potrebno, i slučaj strukturnih promjena kod poslodavca, odnosno poslodavaca iz članka 167. stavka 1., odnosno stavka 3. ovoga Zakona,

8) izmjenama i dopunama sporazuma u slučaju izvanrednih okolnosti koje u znatnoj mjeri utječu na interese radnika.

(4) Na određivanje članova europskog radničkog vijeća iz Republike Hrvatske primjenjuje se odredba članka 174. ovoga Zakona.«.

Članak 20.

Iza članka 180. dodaje se naslov i članak 180.a koji glase:

»Statusne promjene poslodavca

Članak 180.a

(1) U slučaju kada kod poslodavaca iz članka 167. stavaka 1. ili 3. ovoga Zakona nastupe statusne promjene kao što je spajanje, pripajanje, odnosno razdvajanje, središnja uprava će pokrenuti pregovore iz članka 167. ovoga Zakona na vlastitu inicijativu, odnosno na pisani zahtjev najmanje sto radnika ili njihovih predstavnika zaposlenih kod najmanje dva poslodavca ili podružnica u najmanje dvije države članice, ako u važećem sporazumu ne postoje odredbe o načinu i postupku prilagodbe europskog radničkog vijeća nastaloj promjeni ili ako o tome postoji proturječje između odredbi dvaju ili više primjenjivih sporazuma.

(2) Osim članova imenovanih ili izabranih temeljem članka 173. ovoga Zakona članovi pregovaračkog odbora su i najmanje tri člana postojećeg europskog radničkog vijeća ili svakog od postojećih europskih radničkih vijeća.

(3) Tijekom trajanja pregovora, postojeće europsko radničko vijeće će nastaviti svoj rad u skladu s važećim sporazumom između europskog radničkog vijeća i središnje uprave, a najduže do sklapanja novog sporazuma, odnosno do isteka mandata tog europskog radničkog vijeća.

(4) Sklapanjem novog sporazuma o europskom radničkom vijeću, odnosno sporazuma o postupcima obavješćivanja i savjetovanja, prethodno sklopljen sporazum prestaje važiti, a članovima europskog radničkog vijeća iz stavka 3. ovoga članka prestaje mandat.«.

Članak 21.

Članak 183. mijenja se i glasi:

»(1) Europsko radničko vijeće sastoji se od predstavnika radnika poslodavca, podružnice ili povezanog poslodavca, koji posluju na razini Europske unije.

(2) Članovi europskog radničkog vijeća biraju se, odnosno imenuju razmjerno broju radnika zaposlenih kod poslodavca, odnosno poslodavaca iz članka 167. stavka 1., odnosno stavka 3. ovoga Zakona u svakoj državi članici, na način da radnici iz svake države članice imaju pravo na jednog predstavnika na svakih započelih deset posto radnika od ukupnog broja radnika zaposlenih kod poslodavaca iz članka 167. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona u svim državama članicama u trenutku kada je dana informacija o broju radnika iz članka 171. ovoga Zakona.

(3) Na predstavnike radnika iz Republike Hrvatske u europsko radničko vijeće, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 174. ovoga Zakona.«

Članak 22.

U članku 185. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(3) Europsko radničko vijeće za koordinaciju svojih aktivnosti, od svojih članova bira uži odbor koji se sastoji od najviše pet članova, a koji mora imati uvjete za redovito obavljanje svojih dužnosti.

(4) Odbor iz stavka 3. ovoga članka zamjenjuje europsko radničko vijeće u slučajevima predviđenim ovim Zakonom, a način svoga rada utvrđuje poslovnikom.«

Članak 23.

U članku 186. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Europsko radničko vijeće ima pravo jedanput godišnje održati sastanak sa središnjom upravom, radi obavješćivanja i savjetovanja glede pitanja koja se odnose na poslodavca, podružnicu ili povezane poslodavce u cjelini ili na najmanje dva poslodavca ili podružnice koji se nalaze u različitim državama članicama.«

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Savjetovanje iz stavka 2. ovoga članka provodi se na način da se predstavnicima radnika omogući sastanak sa središnjom upravom kako bi dobili obrazložen odgovor, odnosno obrazloženje na svako iznijeto pitanje, odnosno mišljenje.«

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 24.

Iza članka 189. dodaje se naslov i članak 189.a koji glase:

»Uvjeti za rad europskog radničkog vijeća

Članak 189.a

(1) Članovima europskog radničkog vijeća moraju se osigurati uvjeti potrebni za ostvarivanje prava koja europskom radničkom vijeću pripadaju temeljem ovoga Zakona, kako bi kolektivno zastupali interese radnika zaposlenih kod poslodavca, odnosno poslodavaca iz članka 167. stavka 1., odnosno stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Članovi pregovaračkog odbora i članovi europskog radničkog vijeća imaju pravo na izobrazbu uz naknadu plaće, ako je to potrebno za ispunjavanje njihovih predstavničkih dužnosti na međunarodnoj razini.«

Članak 25.

Iza članka 291. dodaje se naslov i članak 291.a koji glase:

»Elektronički zapis podataka o radniku

Članak 291.a

(1) Tijelo nadležno za vođenje podataka o osiguranicima prema posebnom propisu o mirovinskom osiguranju dužno je u okviru elektroničke baze podataka o osiguranicima voditi elektroničke zapise s podacima osiguranika koji to svojstvo imaju po osnovi radnog odnosa.

(2) Poslodavac je dužan tijelu iz stavka 1. ovoga članka u elektroničku bazu podataka dostaviti podatke o radniku s kojim je zaključio ugovor o radu, kao i sve promjene podataka do kojih dođe tijekom trajanja radnog odnosa, u roku od osam dana od dana početka rada, odnosno nastale promjene.

(3) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj, način upisivanja podataka o radniku i njihovu razmjenu između tijela s javnim ovlastima, u skladu s posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka.«.

Članak 26.

U članku 292. stavku 1. iza podstavka 6. dodaje se novi podstavak 7. koji glasi:

»7) ako u propisanom sadržaju, načinu i roku ministarstvu ne dostavi statističke podatke o obavljanju poslova ustupanja radnika (članak 24. stavci 7. i 8.),«.

Dosadašnji podstavci 7. i 8. postaju podstavci 8. i 9.

Članak 27.

U članku 293. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

»1) ako s radnikom s kojim je sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme u trajanju dužem od tri godine sklopi sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme ili ako s istim radnikom sklopi svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme za koje ne postoji objektivni razlog ili ako u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona ne navede objektivni razlog za njegovo sklapanje ili ako sklopi svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme za neprekinuto razdoblje duže od tri godine, osim ako je to potrebno zbog zamjene privremeno nenazočnog radnika ili je zbog nekog drugog objektivnog razloga dopušteno zakonom ili kolektivnim ugovorom (članak 10. stavci 2., 3. i 4.),«.

Podstavak 25. mijenja se i glasi:

»25) ako provede otkazivanje radnicima za koje je izrađen program zbrinjavanja viška radnika prije isteka roka od trideset dana od dana dostave programa nadležnoj javnoj službi zapošljavanja ili prije isteka roka na koji je nadležna javna služba zapošljavanja odgodila provođenje otkazivanja (članak 122. stavci 3. i 4.),«.

Iza podstavka 55. dodaje se podstavak 56. koji glasi:

»56) ako tijelu nadležnom za vođenje podataka o osiguranicima prema posebnom propisu o mirovinskom osiguranju, na način, u sadržaju i u roku ne dostavi u elektroničku bazu podatke o radniku (članak 291.a stavak 2.).«.

Članak 28.

U članku 294. stavku 1. podstavak 14. mijenja se i glasi:

»14) ako obavlja poslove ustupanja radnika korisniku prije upisa u odgovarajuću evidenciju ministarstva ili pri obavljanju poslova ustupanja, radniku naplati naknadu za njegovo ustupanje korisniku, odnosno naknadu u slučaju sklapanja ugovora o radu između ustupljenog radnika i korisnika (članak 24. stavci 4. i 6.),«.

Podstavak 20. mijenja se i glasi:

»20) ako prekovremeni rad pojedinog radnika traje duže od sto osamdeset sati godišnje (članak 45. stavak 2.),«.

Članak 29.

U članku 299. stavak 4. briše se.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 4. dodaju se stavci 5., 6. i 7. koji glase:

»(5) Poslodavac, koji u roku iz stavka 2. ovoga članka, nije u mogućnosti radniku vratiti radnu knjižicu, dužan je radnu knjižicu dostaviti područnom uredu tijela nadležnog za vođenje podataka o osiguranicima prema posebnom propisu o mirovinskom osiguranju, prema mjestu prebivališta radnika, a ako je prebivalište radnika nepoznato, središnjoj službi tijela nadležnog za vođenje podataka o osiguranicima.

(6) Svi postupci izdavanja radne knjižice, upisa podataka u radnu knjižicu i zamjene radne knjižice, koji do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji nisu konačno i pravomoćno dovršeni, obustavit će se po službenoj dužnosti, a radna knjižica vratiti radniku na način i u roku propisanim ovim člankom.

(7) Uredi državne uprave u županijama, odnosno ured Grada Zagreba nadležan za poslove rada će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona sve radne knjižice koje su pohranjene u tim uredima dostaviti tijelu iz stavka 5. ovoga članka, kao i radne knjižice iz stavka 6. ovoga članka, koje nisu u mogućnosti vratiti radniku.«.

Dosadašnji stavak 6. briše se.

Članak 30.

Ministar nadležan za rad će, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, donijeti pravilnik iz članka 4. stavka 8., pravilnik iz članka 8. i pravilnik iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 31.

(1) Odredba članka 3. ovoga Zakona primjenjuje se na svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Agencije za privremeno zapošljavanje koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona upisane u odgovarajuću evidenciju ministarstva, nastavljaju obavljanje poslova ustupanja radnika po propisima po kojima su upisani u evidenciju.

(3) Odredbe članaka 10., 11. i 12. ovoga Zakona ne primjenjuju se za postupke savjetovanja o zbrinjavanju viška radnika, izrade programa zbrinjavanja viška radnika i obavješćivanju o programu zbrinjavanja viška radnika, koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona, ako je izrađen program zbrinjavanja viška radnika dostavljen nadležnoj javnoj službi zapošljavanja prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Postupci iz stavka 3. ovoga članka dovršit će se po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) U elektroničku bazu podataka iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona tijelo nadležno za vođenje podataka o osiguranicima koji to svojstvo imaju po osnovi radnog odnosa, dužno je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 291.a stavka 3. Zakona unijeti sve postojeće podatke o radnicima.

Članak 32.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 13. do 25. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 022-03/13-01/115

Zagreb, 14. lipnja 2013.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.